

Bram De Maeyer (KULeuven), De Belgische Staat als vastgoedmagnaat? De bouw van de ambassade in Tokio (1960-2010)

Sinds de millenniumwisseling heeft de Belgische Staat zijn gebouwenpatrimonium in toenemende mate benaderd als een lucratieve vastgoedportefeuille. Met name de federale regeringen-Verhofstadt (1999-2008) voerden een reeks controversiële vastgoedtransacties uit waarbij overheidsgebouwen werden verkocht om begrotingstekorten dicht te rijden. Tegen deze achtergrond besliste de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken in 2006 om een nieuwe ambassade te bouwen in Tokio in samenwerking met de Japanse vastgoedtycoon Mitsubishi-Takenaka. In het architectuurhistorisch onderzoek naar ambassadegebouwen worden veelal cases uitgelicht waarin overheden architectuur inschakelen als een instrument van nationale representatie op buitenlands grondgebied. Met deze benadering riskeert men echter andere drijfveren, bijvoorbeeld financiële incentives, buiten beeld te houden. Dit artikel bespreekt een voorbeeld van een dergelijk project: de gemediatiseerde bouw van de Belgische ambassade in Tokio alsook de manier waarop financiële stimuli vorm gaven aan dit diplomatieke bouwproject. In hoeverre exporteerde de regering-Verhofstadt haar binnenlandse vastgoedstrategieën naar Tokio en tot welke ambassadearchitectuur heeft dit aanleiding gegeven? Kan dit project gezien worden als exemplarisch voor het toenmalige beleid inzake Belgische ambassadebouw? Deze casestudy maakt deel uit van lopend doctoraatsonderzoek naar Belgische ambassadearchitectuur en is gebaseerd op overheidsdocumentatie, parlementaire debatten en persartikels.